

Nàïma 73-8-06

T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL
COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

Som a la planta 56, Regent's Auditorium del Rockefeller Center, 630 de la 5a. Avinguda a Nova York City, convocats per la *Hamlet's Elevation Entertainment* que es presenta en societat. El holding és integrat pels magnats Stephen Spielberg, Rudolf Murdoj, Billy Geits, BoniU2 i el príncep Hamlet de Dinamarca com a president. La flor i nata neocon de la comunicació i l'audiovisual dictant allò que es consumirà aquesta temporada. El cap del gabinet de premsa per a la zona E(uribor), Haznar amb pinta josemari, ens cola a la VIPS llatina. Rectifico: els col·legues

Hamlet, una entrevista

m'han deixat més sol que al Maragall el PSC. Han preferit la roda de premsa del BoniU2. Eureka. Damunt d'un crani gegantí folrat d'escata fosforescent i banyat per un nostàlgic zenital zootròpic, Hamlet el danès. Vestit per Giorgio Armani com Arlequí malcarat. La traducció és simultània, però no cal. Hamlet parla com el Comte Arnau (el de Sagarra). Tot un detall.

– *Good night, sir, ¿Què hi fa un príncep renaixentista de la vella Europa en aquest postmodern "show-business" de Wall Street?*

– *Hello, Marcel·lí! Quant de temps sense patir-te! Em regracien les preguntes que fan que al llavi les paraules s'empaitin. Ai las! El Tecno-Renaixement és temps de cendres que revifen. Allò del to be or*

not to be en clau èpica, freudiana i *chill-out*. Per cert, resti clar que l'or del *to be* és de 24 quirats. Així, la consciència i la butxaca ens fa a tots uns covards.

– *Veig que sou políticament ambidextre, sir. Per què us heu associat amb megacapitalistes del consum cultural?*

– Shakespeare el murri ja m'ho va advertir: cada cop la paraula més triga. S'imposa, doncs, tirar pel dret. I la drecera superdirecta són les imatges i els sons espatejats Dolby TX. Qui perd el temps avui fent teatre a mà si es pot envair, sota mà dia dia, el *living room* familiar? Són faves comptades, *my darling*.

– *En la presentació del holding heu deixat clar que a partir del se-*

tembre vinent, qui vulgui representar Hamlet haurà de pagar-vos mig quilo d'euros...

– Caps verds, esbojarrats i sang calentes s'aprofiten de mi, com sangoneres. Prou, s'ha acabat! Qui vulgui renom i calés a costelles meves, pasta gansa! N'estic fart d'experiments teatrals deficitaris sobre la meva tragèdia. Hipermoderns, colla d'esnobs!

– *Com sabreu, sir, el 2007 Lleida serà la Pubilla de la Cultura Catalana, penseu fer-hi estada a ciutat?*

– Nit de difunts, ai farigola! No respiris tant. Les estrelles han vist l'ànima en pena dins l'hort petrificat de la plaça de Sant Joan. Marcel·lí, alguna cosa put a podrit a Dinamarca. I qui diu Dinamarca diu...

– *Sir, la resta és silenci.*